

DOMNIEMAWACZ (1) *sb m*

N sg domniemawacz.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, kto czegoś się domyśla, coś przypuszcza: Opinator, Domniemawacz. Mącz 265d.

Cf **DOMNIEMYWACZ**, **DOMNIMACZ**